

REINICIANT MALLORCA

Dissenyant un impuls per a la nostra illa

REINICIANT MALLORCA

Introducció.

El PI, Proposta per les Illes, al seu congrés constituent celebrat a Lloseta al març de 2013, definí la seva acció política en *la defensa i promoció d'un model d'autogovern basat en el municipalisme i en la insularitat*. Aquesta declaració deixà ben clara quina és la intenció d'aquest nou projecte polític. Aquesta ponència pretén definir aquesta idea central, així com els eixos principals que l'envolten, centrant l'acció política als ajuntaments, englobant dins aquests a l'entitat menor local de Palmanyola, i sobretot al Consell de Mallorca com a principal institució representativa de la nostra illa.

L'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, al seu capítol IV, declara que els consells són l'òrgan de govern de cada una de les illes a més d'exercir la seva administració i representativitat.

Actualment ens trobem un Consell de Mallorca que encara no ha assumit el paper que l'atorga l'Estatut, i fins i tot la Constitució espanyola. La principal raó és que encara no gestiona les àrees definides i atorgades al seu dia, competències que encara són gestionades directament pel Govern Balear induint a una certa confusió als mallorquins. Un Consell de Mallorca que com a conseqüència d'aquesta situació és percebut per la ciutadania amb certa distància i a vegades com una duplictat de recursos humans i tècnics respecte altres institucions públiques. La realitat n'és ben distinta i les dades, tal com veurem, són ben significatives.

El PI és un partit que creu en la iniciativa privada i en l'economia lliure de mercat i, per tant, no som un partit que aposti perquè les nostres societats disposin d'un gran sector públic, però alhora creiem en l'Estat del Benestar i en unes funcions que necessàriament han de ser exercides per les administracions públiques, llavors es tracta de tenir el sector públic necessari, un sector públic proporcionat i equilibrat. Per saber del que parlem és important primer de tot conèixer les dades.

A Espanya sobre una població de 46.339.567 habitants hi ha 2.522.306 empleats públics, és a dir, un 5,44% d'empleats públics en relació als habitants. Alemanya, Bèlgica, Dinamarca, Suècia són estats que tenen un nivell més alt d'empleats públics.

Els empleats públics l'any 2011 més o manco es repartien en els percentatges següents: administració central un 21%, comunitats autònomes 53% i administració local 26%. Repartiment que és lògic ja que el personal sanitari i docent (sanitat i educació) són assignats a les autonomies.

A les Balears disposem de 55 mil empleats públics, la qual cosa significa que tenim 4,89 empleats públics per cada 100 habitants, mentre la ràtio a Extremadura, comunitat amb la mateixa població que Balears és de 8,5 empleats públics per cada 100 habitants. Les xifres de Castella i Lleó o Aragó són quasi 7 funcionaris per cada 100 habitants. Aquestes dades demostren que Balears es troba a la cua del nombre d'empleats públics respecte a la seva població, tan sols superat per Catalunya que té 4 empleats públics per cada 100 habitants.

Una altra dada a tenir en compte, dels 55 mil empleats públics gairebé 28.000 són empleats públics autonòmics, 11.000 són empleats de l'administració central i uns 14.000 són empleats locals on incloem els dels ajuntaments i els dels consells, d'aquests tan sols 1.500 pertanyen al Consell de Mallorca. Així, no oblidem que els recursos humans són bàsics i necessaris per poder oferir un servei de qualitat i eficaç. El mateix podríem dir del finançament pressupostari, per tant, la idea que tenim una administració pública insular sobredimensionada és discutible en termes de comparació en relació a l'entorn espanyol i europeu.

De fet, convé constatar que en la lluita contra el dèficit públic, un dels grans cavalls de batalla de la crisi econòmica que venim patint els darrers anys, resulta que els ens locals (ajuntaments i consells) són els únics que han quadrat els números. Els ens locals al darrer any han tingut superàvit, i són l'Estat i les comunitats les que encara tenen un marge de dèficit. Per tant,

des d'aquest altre punt de vista també determinades crítiques al món local són injustes i infundades.

La manca del protagonisme vertebrador del Consell de Mallorca a la realitat insular, al contrari del que succeeix a Menorca o Eivissa, ha generat dins la societat mallorquina un debat sobre la conveniència o no de l'existència del Consell de Mallorca com a principal administració pública al servei del ciutadà.

Davant aquesta situació considerem que el Consell de Mallorca és una institució de gestió important que en el debat públic balear ha de veure clarificades les seves funcions. La Constitució al seu article 141.4 diu que les illes tindran la seva administració pròpia en forma de consells. El PI, Proposta per les Illes, entén que s'han de fer canvis, que les duplicitats són inadmissibles i que el pes de les administracions ha de ser sostenible per a la societat, ara bé, això no pot dur a propostes populistes i inconstitucionals com la desaparició d'una institució.

Resulta d'una incoherència política clamorosa que alguns insinuïn la desaparició del Consell de Mallorca, quan el seu partit a nivell estatal aprova modificacions de règim local, que aposten per reforçar el pes i funcions de les diputacions i cabildos. Com és certament patètic que es vulgui implantar un sistema d'elecció directa de batles per interessos exclusivament partidistes, quan és evident que no hi ha cap problema de governabilitat a la immensa majoria de corporacions locals. Tampoc hem d'oblidar que el sistema proporcional actualment vigent, és el sistema constitucionalment elegit i el que millor reflecteix i representa la pluralitat de les nostres societats. La nova política que reclama la societat no passa per intentar blindar parcel·les de poder, com molts de pics tendeix a fer el bipartidisme, sinó que passa per obrir els ulls i donar entrada a les noves inquietuds que s'expressen. Encara que aquells que han dominat el sistema no ho vulguin reconèixer, estam en un nou cicle, amb un reposicionament dels agents polítics existents i amb l'eclosió de nous agents. Voler posar entrebancs en aquesta eclosió acabarà donant més força i més legitimitat als nous actors.

Aquesta ponència vol servir com a base de la que serà la nostra acció política i definir les que seran principals línies d'actuació.

Consta dels següents cinc eixos principals:

- La nostra visió de la gestió local i institucional
- El territori, cap a on volem anar
- Els serveis socials que ens mereixem
- El patrimoni cultural és la nostra identitat
- La necessitat d'una economia equitativa

Primer eix. La nostra visió de la gestió local i institucional

Municipalisme.

El PI es defineix com un partit eminentment municipalista perquè creu que tan sols en la proximitat es pot arribar a les necessitats dels ciutadans.

Són als municipis on es desenvolupen les relacions de veïnatge, culturals, associatives i a vegades laborals.

De què depèn la qualitat i eficàcia de la bona o mala gestió dels representants municipals? Essencialment de si aquesta gestió es fa en favor dels ciutadans, per la qual cosa és necessari que els interessos locals siguin prioritaris per damunt disciplines de partit centralitzades.

El PI entén que els ajuntaments són l'instrument útil de la gestió directa i horitzontal de la ciutadania, són els embrions a partir dels quals s'impulsen els punts de partida de la millora per a la transformació de l'illa de Mallorca. Entenem que no podem deixar en mans d'uns pocs càrrecs electes l'administració de la riquesa que es mou al voltant d'una institució com és l'ajuntament. Volem que la comunicació arranqui des de baix, amb la participació ciutadana a títol individual o mitjançant els moviments socials.

La comunicació ciutadà-ajuntament, és del tot necessària per poder oferir els serveis de qualitat a la comunitat i volem que l'acció de participació ciutadana transformi i evolucioni la gestió i funcions dels nostres representants, que cada vegada ha de ser menys representativa per ser en canvi més participativa dels desitjos i necessitats dels ciutadans. D'aquí la nostra voluntat de voler tenir implantació a tots als municipis de Mallorca, perquè tan sols amb la connexió directa amb els seus habitants podrem saber de les seves necessitats i dels seus anhels.

El PI vol garantir els recursos perquè els ajuntaments, bé de forma directa o mitjançant la mancomunació, puguin donar els serveis que els corresponen en condicions òptimes. Promourà que els serveis socials, culturals o de foment en general, que han complementat les seves funcions tradicionals es

puguin mantenir mitjançant sistemes de cooperació amb el Consell de Mallorca.

La ciutat de Palma, per a les seves característiques de concentració demogràfica i capacitat administrativa ha d'adquirir un paper diferenciat per optimitzar els seus serveis. Els transports, infraestructures, la vertebració metropolitana i l'establiment de polítiques conjuntes de caire social i econòmic, n'han de ser un referent. L'Estatut i la Llei de Capitalitat, confereixen a Palma la possibilitat de desenvolupar i exercir funcions que li corresponen al Consell de Mallorca i al Govern Balear, l'objectiu no és altre que seguint el principi de desconcentració acostar el màxim possible l'Administració als usuaris.

Un dels punts més importants són les persones que conformen El PI a l'àmbit municipal. Volem desenvolupar mecanismes de seguiment i millora per a la capacitat dels nostres representants amb l'objectiu que s'adaptin plenament als nivells de qualitat que es mereixen els ciutadans pel que fa a la gestió administrativa i institucional, així com pel màxim desplegament del nostre projecte i programa polític.

Insularisme

El nivell següent d'actuació i gestió són els consells insulars, al nostre cas el Consell de Mallorca. La reducció del dèficit de les administracions públiques ha col·locat al Consell de Mallorca dins un escenari, on com s'ha dit abans, alguns qüestionen la seva continuïtat sota l'argument de l'estalvi pressupostari. És aquí on hem de recordar que és la Constitució Espanyola la que reconeix al Títol VIII als consells insulars com a administracions locals, i per tant la seva desaparició hauria d'anar precedida d'una reforma constitucional, donat que formen part de l'estructura i organització territorial de l'Estat. L'Estatut d'Autonomia per a la seva part atorga als consell insulars la condició d'institució autonòmica, permetent-los la capacitat d'exercir bona part de les competències autonòmiques i la seva reglamentació, sense oblidar la Llei de Consells Insulars, reguladora de les seves funcions, moltes de les quals es troben subjectes al traspàs competencial per part del Govern de les Illes Balears: personal, dependències, finançament, etc. per fer-les efectives.

La doble naturalesa del Consell de Mallorca com a administració local i autonòmica, genera sovint confusions respecte del seu paper en la societat confrontant la seva existència amb la del Govern Balear, confusió a la qual nosaltres, El PI volem posar solució.

La nostra terra, Mallorca, ens desperta un profund sentiment de pertinença a una entitat territorial i cultural, però en canvi aquest sentiment no genera una correspondència ni simetria, respecte al Consell de Mallorca com a institució insular, que a més és percebut com a una administració de segon grau. Aquest desfasament asimètric entre la percepció social, emocional i territorial de Mallorca respecte a la seva institució més representativa, ens duu cap a un gran repte, reorientar i alinear la institució amb la ciutadania mallorquina, hem d'aconseguir que el Consell de Mallorca es deixi de veure com una entitat supèrflua i es vegi com un òrgan de govern eficaç, identificable per tots els mallorquins amb unes funcions i competències clares i, sobretot, com una institució útil.

El Consell de Mallorca com a ens local

El PI vol demostrar que el Consell de Mallorca en el seu vessant com a institució local és necessari perquè ha de proporcionar equilibri als municipis des del punt de vista de cohesió, vertebració social, desenvolupament econòmic i benestar de tots els ciutadans. El Consell de Mallorca ha de ser de forma efectiva una institució supramunicipal que doni solucions als problemes i per això s'ha de reconèixer i fomentar la seva capacitat de lideratge.

A més de la legitimació constitucional i estatutària, quina és la raó de l'existència dels consells? La resposta és senzilla, el Consell de Mallorca és la institució que agrupa a tots els municipis sota un principi d'actuació fonamental: la cooperació i coordinació local que a més personifica el principi de subsidiarietat. Els governs municipals queden delimitats dintre dels seus límits territorials, podent donar com a resultat el que seria una gestió atomitzada i individualitzada dels serveis bàsics, amb el conseqüent increment de recursos i esforços. Per fer front a aquest risc es fa necessari

d'un enfocament supramunicipal i d'aquesta manera aprofitar les economies d'escala.

La configuració municipal de l'illa de Mallorca és notablement heterogènia, dividida en cinquanta-tres municipis, grans i petits, alguns amb grans zones urbanes o metropolitanes i d'altres eminentment rurals. Municipis amb altes densitats poblacionals i alguns amb pocs habitants, respecte a la seva extensió. Municipis centrats a una economia de serveis i d'altres agrícoles. I a més la ciutat de Palma, capital administrativa i aglutinadora de la meitat de la població. La diversitat de Mallorca fa que el seu tractament no pugui ser uniforme i per això es fa necessari el lideratge del Consell de Mallorca per garantir la prestació de serveis dins un marc de cooperació.

Com s'ha explicat no tots els ajuntaments disposen dels recursos ni de les capacitats financeres, de gestió, econòmiques o tècniques per poder exercir la seva potestat municipal i de prestació de servei als ciutadans, sent aquí novament on sorgeix la necessitat d'una administració de segon nivell com és el Consell de Mallorca.

Per aquells que dubten de la seva utilitat direm que el model no és nou, a Europa cada vegada guanyen més protagonisme entitats similars als consells com són els departaments francesos, belgues o els comtats britànics, suecs, danesos i irlandesos. A Espanya l'exemple general són les diputacions com a estructures administratives, que al nostre cas insular, sembla encara que té més sentit que dintre el context peninsular

El PI reafirma i reclama el Consell de Mallorca com espai de centralitat cooperativa dintre del sistema d'administració local i intentarem que des dels ajuntaments es reconegui al Consell com un fort aliat i un recurs al servei dels municipis.

El principi d'administració única

Una qüestió cabdal per poder assolir el nostre objectiu, és el de tancar d'una vegada per sempre el sistema de competències de les diferents administracions públiques. La duplictat d'òrgans o àrees de gestió generen una despesa supèrflua a més d'una percepció d'ineficàcia per part de la ciutadania que en temps de desafecció no es poden permetre. El PI es

proposa executar el marc competencial definit que regeix les diferents administracions amb l'objectiu d'eliminar-ne totes les duplicitats de gestió, recursos i càrrecs existents a les diferents institucions insulars.

Tal i com s'ha apuntat amb anterioritat, el Consell de Mallorca pot assumir la funció executiva de la major part de les competències autonòmiques i, fins i tot, desenvolupar la potestat reglamentària de les que són pròpies. No obstant això, Mallorca encara no ha assumit el nivell de transferència de competències que si tenen la resta de consells insulars. Els partits polítics tradicionals visualitzen la necessitat d'avançar per aquest camí, senzillament perquè no tenen un projecte clar i equilibrat respecte del model d'administració que requereix un país pluriinsular com és el nostre.

El PI és una força eminentment insularista i això fa que vulguem que siguin els consells insulars i, en el nostre cas, el Consell de Mallorca l'administració de referència pels ciutadans, tant per l'exercici de les competències d'administració local que es vinculen als ajuntaments i mancomunitats, com per les que són de naturalesa autonòmica. És més, per a totes aquelles competències que no siguin objecte de transferència insular, entenem que li ha de correspondre al Consell de Mallorca actuar com a administració "perifèrica autonòmica". El principi d'administració única existeix a països com Alemanya vinculat als *lands*, que en el nostre cas li correspondria als consells insulars.

Desmereix això el paper del Govern Autonòmic? la resposta és no. El Govern disposa de competències pròpies i sobretot la funció de coordinació del consells. La nostra pretensió simplement és la d'acostar el poder als ciutadans, evitar les duplicitats i redundar sobre els principis d'eficàcia, eficiència i transparència.

Som conscients que a Mallorca es produeix una situació paradoxal, per la qual el Govern assumeix el paper de referent únic, posant en qüestió la raó d'existir del propi Consell. La lògica ens podria fer pensar que el Consell de Mallorca dins l'organigrama autonòmic és sobrer i que les seves competències com a administració local, tal i com succeeix a les autonomies uniprovincials, les podria assumir la pròpia comunitat autònoma. Si apliquéssim aquest model, la situació ens duria que, mentre a Menorca, a

Eivissa i a Formentera els seus ciutadans determinarien les majories de govern als seus respectius consells (plenament dotats de competències locals i autonòmiques), a Mallorca no succeiria el mateix, sinó que serien els ciutadans de totes les Illes, els que ho determinarien, com ja ha succeït històricament, amb majories volgudes pels mallorquins diferents de les existents al Govern balear. Aquest principi d'equitat democràtica és el que fa que ens replantegem el paper del Consell de Mallorca respecte al Govern de les Illes Balears.

Aquesta transformació de les administracions autonòmiques i insulars que han de convertir els consells insulars en l'administració de referència (principi d'administració única) s'ha de dur a terme d'una manera pactada i consensuada per totes les parts. El camí no és altre que donar ple compliment a la Llei de Consells Insulars, completar els traspassos de competències previstos, reformar l'estructura administrativa i la gestió del personal per poder assumir de manera operativa aquestes competències. I finalment arbitrar els mecanismes de finançament que garanteixin l'efectivitat dels traspassos, així com activar els mecanismes per poder actuar com a administració perifèrica de les competències que es reservi el Govern autonòmic.

Bon govern.

El PI entén el bon govern com el procés de presa de decisions i la seva implementació basat en cinc pilars fonamentals:

Participació, mitjançant els representants, però sobretot amb la participació directa dels mateixos ciutadans, d'aquí la nostra reivindicació i la voluntat de proximitat.

Transparència, les decisions s'han d'ajustar a la llei i a més amb tota la informació disponible de forma clara per a qualsevol persona.

Consens, a una legislatura on els actuals governants s'han caracteritzat per practicar una política autoritària i amb una mancança absoluta de diàleg, el PI fa seva la responsabilitat d'intermediació amb tots els actors de la societat, per tal d'arribar a solucions que aglutinin grans majories al seu voltant. La unió dels diferents punts de vista i interessos són enriquidors i claus per arribar a solucions de consens. Ningú no ens guanya en coneixement del context social, històric i cultural de la nostra illa per establir solucions al benefici de tots.

Equitat, la societat de benestar que pretén El PI no exclou ningú, tothom n'és i se'n sent partícip. L'equitat és un valor important per a nosaltres, apliquem el seu significat de justícia i igualtats d'oportunitats respectant la pluralitat de la societat i sense fer cap tipus de diferències socials, culturals o de gènere. Es tracta en definitiva de revisar constantment les condicions de vida dels mallorquins, reorientant els esforços per a recolzar aquells que es troben en desavantatge, els més dèbils, els més desafavorits, per a què ningú no es senti exclòs de la nostra societat. Aquest valor, l'equitat, parteix d'un principi essencial: el respecte, la consideració amb la qual aplicarem el nostre projecte a Mallorca.

Sensibilitat, qüestió clau per assolir el bon govern, les administracions públiques insulars, Consell de Mallorca i ajuntaments han de ser sensibles a les demandes dels ciutadans i sobretot d'aquelles que se'n deriven de les accions de govern. El PI entén la sensibilitat com l'assumpció de la responsabilitat dels problemes socials que afecten als mallorquins i és aquesta responsabilitat la que ens mourà per a la millora continua de la nostra societat.

Els avantatges de desenvolupar el bon govern sota aquests cinc pilars que pretén El PI són clars, perquè el nostre desig és el de donar veu a tothom a l'hora de prendre decisions, i això minimitza la possibilitat que es doni corrupció política que tant han sacsejat la nostra societat als darrers anys.

Finançament

El PI advoca des del seu inici per un finançament just de la nostra comunitat a tots els nivells, els recursos econòmics que rebem han de ser conseqüents i directament proporcionals a l'esforç que fa la nostra societat per a la generació de riquesa. La reforma del sistema de finançament és una de les nostres prioritats, no oblidem que el benestar i la qualitat de vida dels mallorquins estan íntimament lligats a la capacitat de gestió i finançament de les seves institucions i, sense recursos econòmics aquesta no és possible.

La definitiva delimitació de competències entre el Govern i el Consell que demanem, a més d'evitar-ne les duplicitats, també han d'anar acompanyades dels recursos econòmics adients per cobrir les necessitats financeres del Consell de Mallorca. Les necessitats del Consell no han de dependre, com fins ara, de la firma de convenis amb el Govern, sinó que han de venir dotades pressupostàriament en funció de les competències finalment assolides, per això el PI promourà una llei de finançament dels consells que resolgui de forma definitiva aquesta disfunció existent des de la creació inicial dels consells fins l'actualitat

El PI també aposta perquè els consells recaptin els seus ingressos, com a mínim parcialment, ja que la corresponsabilitat és imprescindible. No és tracta només que cada competència pertanyi a una única administració, sinó que aquesta competència vagi acompanyada d'un ingrés pel seu finançament. La liquiditat i la transparència obliguen a avançar en aquesta línia.

Segon eix. El territori, cap a on volem anar

Urbanisme i ordenació del territori

El PI propugna un urbanisme respectuós amb la nostra idiosincràsia. Un urbanisme mediambientalment sostenible que garanteixi la qualitat de vida dels mallorquins i compatible amb els agents econòmics que n'han de ser també responsables. La protecció del territori és una font generadora de

riquesa, la declaració de la Serra de Tramuntana com a patrimoni de la UNESCO, n'és una bona prova que no podem desaprofitar.

La protecció del territori no serveix si no es fa dintre d'un equilibri amb el creixement urbanístic, aquest es basa en els planejaments territorials, sectorials o urbans, per això és necessari una col·laboració directa entre el Consell de Mallorca i els ajuntaments per a la coordinació d'esforços que els aportí seguretat jurídica, que generin confiança a la societat mallorquina i es puguin conciliar els usos del territori amb les demandes existents, sempre a partir d'una visió de conjunt de la realitat mallorquina.

Aprovades les Directrius d'Ordenació Territorial i també el Pla Territorial de Mallorca tenim els instruments de planificació bàsics vigents. Des d' El PI entenem que les determinacions d'aquests instruments no estan esgotats, i més enllà de possibles modificacions puntuals, tenen encara molt de recorregut i ple sentit pràctic. En matèria d'ordenació territorial el que és fonamental és aprovar dos plans sectorials: el de turisme i el de comerç. I el més bàsic és avançar en la simplificació del procediment per a l'aprovació d'adaptacions i modificacions del planejament municipal.

La contenció del creixement continua essent un principi fonamental de qualsevol política de futur per a una illa que té en el paisatge un dels seus valors de riquesa essencials, però tenint en compte que la contenció és totalment compatible amb el desenvolupament ràpid i simple d'aquelles actuacions que es troben legalment previstes i permeses.

Una especial atenció s'ha de posar en la reforma, modernització i rehabilitació dels centres urbans i les barriades de les nostres viles. La reforma interior és una aposta per la qualitat de vida i per donar un valor afegit al nostre turisme. Hi ha municipis a Mallorca que gràcies a una bona política en aquest sentit han aconseguit uns resultats molt rellevants tant pels veïnats com en relació als seus visitants, tant en benestar com en dinamització econòmica.

Transports i carreteres

Aquesta és una competència pròpia del Consell de Mallorca. Al llarg del decenni passat es va desenvolupar la xarxa viària principal de Mallorca connectant els nuclis poblacionals més importants de Mallorca des del punt de vista econòmic. Encara que existeixen algunes actuacions pendents que han de ser prioritàries, entre elles el desdoblament i ordenació de la carretera de Lluçmajor a Campos, execució del segon cinturó de Palma i alguna circumval·lació encara sense executar. Juntament amb això El PI troba que ha arribat l'hora que sigui la xarxa viària secundària, la que uneix els nuclis més petits de l'illa entre ells, l'objecte d'atenció i millora per part de les institucions locals.

El cicloturisme és un altre punt a tractar, sent necessari afrontar el tema dels carrils bicis, amb l'habilitació d'itineraris alternatius per camins rurals, algunes carreteres s'haurien d'acompanyar d'un carril bici independent que oferís seguretat i assumís la demanda d'un fenomen que va en augment els darrers anys.

La vertebració del territori mitjançant la connexió transversal entre els diferents municipis són objectiu prioritari d'El PI, conjuntament amb un desenvolupament viari que ha d'anar acompanyat d'un correcte manteniment redundaran en la millora de la seguretat vial i per tant en una disminució dels accidents i víctimes del trànsit a la nostra illa.

Aeroports i connectivitat

Actualment el transport aeri és el principal obstacle per al creixement econòmic de Balears. El PI ha manifestat i reclamat des dels seus inicis la necessitat d'assolir una òptima comunicació entre les illes de l'arxipèlag. L'existència d'una mobilitat natural entre els ciutadans de la mateixa comunitat és l'element bàsic i fonamental per a la cohesió territorial i més encara si es tracta d'una comunitat insular com la nostra.

Aquest problema sense resoldre avui en dia, ha estat objecte d'innombrables actuacions pels diferents governs i administracions: declaració de servei públic, augment descompte de residència, etc. però en cap moment no s'ha arribat a la solució definitiva del problema que suposa

la mobilitat dels ciutadans de les Illes Balears. El resultat ha estat que el transport aeri continua sent car i ineficient, la qual cosa agreuja cada dia més el nostre desavantatge respecte a la resta de ciutadans de l'Estat.

És necessari solucionar d'una vegada per sempre la connectivitat de Mallorca amb Eivissa i Menorca, no tan sols pel que fa al nombre i freqüència de les connexions, sinó també que aquestes siguin a un preu raonable. El PI marca com a objectiu prioritari l'aprovació i la implantació d'una TARIFA PLANA UNIVERSAL per a tots els vols interinsulars, degut que aquesta qüestió va molt més enllà de l'economia, arribant a ser un problema social i d'identitat.

La gestió dels aeroports és una altra assignatura pendent, Mallorca compta amb dos aeròdroms: Son Bonet (Marratxí) i Son Sant Joan (Palma), ambdós gestionats des del Govern Central mitjançant l'empresa pública AENA dependent del ministeri de Foment.

Son Bonet, va ser el primer aeroport de Mallorca i en l'actualitat viu una situació d'oblit absolut per part del ministeri, la seva degradació i infrautilització fins i tot fan perillar la seva continuïtat com a aeròdrom. Aquesta instal·lació per les seves dimensions i característiques es podria convertir en un gran centre formatiu referent del sector aeronàutic, alhora que mantindria la seva funció per a l'aviació esportiva.

L'estimulació a l'entrada d'empreses relacionades amb l'aeronàutica ajudaria a diversificar i enriquir la nostra economia de forma notable. Per aquesta raó El PI demanarà al Ministeri de Forment el traspàs d'aquesta instal·lació per a convertir-la en el referent europeu formatiu, potenciant-ne l'ús de forma compatible amb el seu entorn.

L'anunci per part del govern de l'Estat d'iniciar la privatització de la gestió aeroportuària cobra una especial importància i crea una inquietud als diferents estaments socials i econòmics de Mallorca, ja que no només afecta la nostra mobilitat els criteris de la seva gestió, sinó que a més també és la principal porta d'entrada del turisme, motor de la nostra economia. Per això qualsevol canvi al model de gestió i/o propietat del transport aeri i sobretot

dels aeroports pot afectar negativament a tota la societat mallorquina, i en aquest cas també menorquina i eivissenca.

El PI com a projecte compromès únicament amb la societat balear reclamarà que els aeroports de les illes i per tant el de Palma quedin exclosos d'aquest procés privatitzador. No podem permetre que l'evolució de la nostra economia i per tant de la nostra societat que depenen directament dels aeroports puguin quedar fora de la salvaguarda dels poders públics per passar a dependre d'un petit grup d'inversors aliens a la nostra terra. Fins que aquest procés privatitzador es dugui a terme també sol·licitarem que el Consell de Mallorca participi en aquells òrgans de decisió que afectin el model de gestió aeroportuari dels centres de la nostra illa.

Tercer eix. Els serveis socials que ens mereixem

Benestar social: menors, igualtat, inclusió social, discapacitat i gent gran

Segons l'estudi elaborat per la Confederació de caixes d'estalvi (Funcas), les Illes Balears és la comunitat que ha sofert la major pèrdua de nivell de vida de l'Estat i així ho confirma l'Índex de Desenvolupament Humà. Aquest indicador és, per a molts, més significatiu que la renda per càpita, ens indica que Balears va tenir el dubtós honor de ser la comunitat on més va créixer la pobresa.

El benestar de les persones és un dels nostres objectius i les administracions locals i insulars les encarregades de assolir-lo. Les nostres actuacions han d'anar dirigides cap a uns serveis socials que són bàsics per als col·lectius amb dificultats. L'actual situació de crisi ha posat en una situació límit a bona part de la població mallorquina, són nombroses les famílies amb tots els seus membres en situació d'atur o d'altres amb uns ingressos que tan sols els permet fer una economia de pura subsistència.

Des de les institucions municipals poc es pot fer per canviar el cicle econòmic negatiu, però no així de les seves conseqüències. El Consell de

Mallorca ha de liderar, perquè a més és la seva responsabilitat, les polítiques amb els més desfavorits. Sent inqüestionable la missió que té el Consell contra l'exclusió social.

La societat mallorquina bé des de l'àmbit familiar o mitjançant les associacions supleix en bona mida la tasca d'ajudar als seus membres més vulnerables, però aquesta situació comença a donar símptomes d'esgotament provocant una demanda de serveis socials que s'ha d'atendre. És en aquest punt on El PI considera que el Consell de Mallorca ha d'impulsar tot un seguit d'actuacions, començant per una millora dels seus recursos econòmics per tal d'ajudar als col·lectius socials més afectats: discapacitats, menors, els nostres majors i les polítiques d'igualtat han estat els primers objectius de les mesures de màxima austeritat promogudes per part dels actuals governants.

Evidentment tan sols amb la reactivació econòmica i la millora en l'ocupació es posarà remei a aquesta situació, però mentre arriba aquest dia, considerem que el Consell de Mallorca ha de fer un esforç supletori, enlloc de practicar retallades pressupostàries. La millora del finançament del Consell i la seva aplicació sobre l'àrea més important que gestiona, la dels serveis socials, és una de les eines bàsiques per evitar el risc d'exclusió social dels col·lectius més afectats.

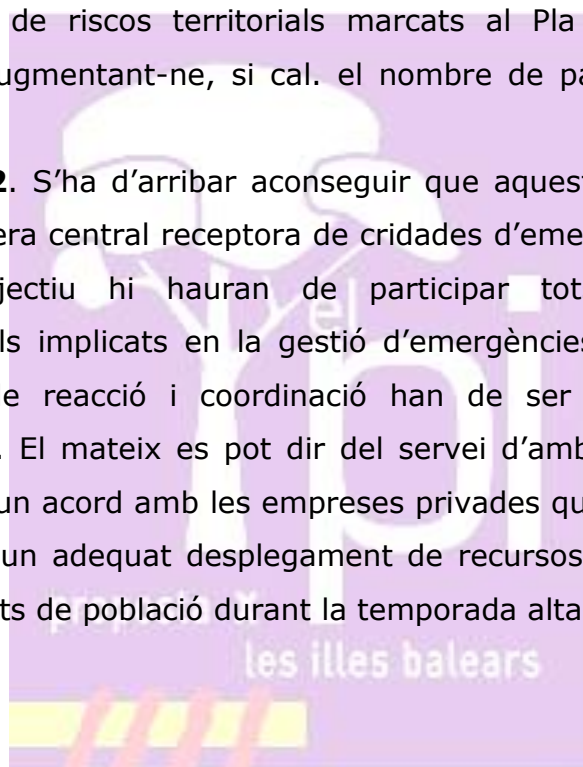
Com a mostra de la necessitat d'assolir un millor finançament basta dir que l'estudi de Funcas indica que tan sols cinc comunitats autònomes varen reduir els seus índexs de pobresa: País Basc, Extremadura, Castella i Lleó, Castella-La Manxa i Astúries. Excepte la primera amb hisenda pròpia, la resta són les grans beneficiades de l'actual sistema de finançament.

Seguretat

La seguretat a més de ser un servei social bàsic a Mallorca és alhora un dels factors fonamentals que fan de la nostra illa una destinació turística preferent. Com a conseqüència d'aquesta dualitat, servei i factor turístic, El PI vol millorar tots els seus components.

L'Estatut contempla la competència de Protecció Civil i Emergències com a pròpies dels consells insulars, per la qual cosa promourem el disseny d'un Pla d'Emergències de Mallorca (PEM), que potenciï la participació de tots els ajuntaments de Mallorca amb els aspectes que l'envolten:

- **Policia Local.** Promoure la seva mancomunització dels cossos segons comarques, per tal d'optimitzar els recursos i millorar el servei a la ciutadania.
- **Protecció Civil.** Potenciar la figura dels voluntaris mitjançant les agrupacions locals, dotant-les dels mitjans necessaris per poder desenvolupar les seves funcions marcades al Pla d'Emergència de Mallorca i sota la coordinació del Consell de Mallorca.
- **Bombers de Mallorca.** És necessari dissenyar un nou model de gestió i actuació que contempli l'augment poblacional, les demandes i la previsió de riscos territorials marcats al Pla d'Emergències de Mallorca, augmentant-ne, si cal. el nombre de parcs de bombers a Mallorca.
- **Servei 112.** S'ha d'arribar aconseguir que aquest servei esdevingui una vertadera central receptora de cridades d'emergència, per assolir aquest objectiu hi hauran de participar tots aquells serveis professionals implicats en la gestió d'emergències. La millora de la capacitat de reacció i coordinació han de ser un dels objectius primordials. El mateix es pot dir del servei d'ambulàncies 061, s'ha d'arribar a un acord amb les empreses privades que el desenvolupen, per assolir un adequat desplegament de recursos, tenint en compte els augments de població durant la temporada alta turística.

Quart eix. El patrimoni cultural és la nostra identitat

Al llarg d'aquesta legislatura hem viscut atacs cap a la nostra llengua i cultura com mai no s'havien vist als darrers quaranta anys de democràcia. S'ha arribat a extrems fins i tot ridículs reprimint i perseguint símbols, camisetes o festes populars. Fruit d'aquesta paranoia el setembre de 2013 es va produir la manifestació més gran que s'hagi vist a Mallorca amb més de cent mil manifestants. El motiu principal va ser la posada en marxa per part del Govern Balear del decret per al Tractament Integral de Llengües (TIL), però no era aquesta l'única raó d'aquest clam unitari. Rere el decret,

acompanyat d'altres normes, es veu de forma clara la intenció de l'actual Govern de voler arraconar l'ús i aprenentatge del català a l'àmbit públic, la qual cosa no deixa de ser un nou intent persecutori i repressor contra la que segons l'Estatut és *la llengua pròpia de les Illes Balears*.

El PI coneixedor del què és la cultura i de la situació política actual vol actuar novament com a factor integrador de tots i es proposa recuperar un context favorable per a les diferents manifestacions creatives i tradicionals que conformen el nostre patrimoni cultural, natural i artesanal.

La cultura tradicional mallorquina és l'element que ens identifica i vertebrava la nostra identitat com a poble.

La divulgació del nostre patrimoni cultural i artesanal, tangible i intangible, té un doble vessant, per una part el dret que tenim els mallorquins de conèixer quins són els nostres valors, tradicions, signes d'identitat, història, creences i coneixements, que ens serveixen per saber d'on venim i expliquen la nostra forma de pensar sentir i actuar. I l'altre com a dinamitzador i factor multiplicador per a la nostra economia, degut l'interès cada vegada més gran que desperta entre els nostres visitants, el turisme de caire cultural.

Creiem en la col·laboració entre les institucions, corporacions i entitats de les comunitats autònomes i territoris catalanoparlants, fent necessària la promoció i implementació de polítiques culturals i projectes comuns atesos els vincles que ens uneixen.

El PI ha d'agafar el timó de la gestió cultural dels ajuntaments i el Consell de Mallorca amb una visió moderna de la gestió de els "indústries culturals i creatives" (tal i com les classifica la UNESCO). Sense oblidar: la defensa de la baixada de l'IVA CULTURAL fins a un tipus mínim; i la necessitat d'exportar als nostres creadors i artistes a les Illes germanes i més enllà, facilitant les col·laboracions amb la voluntat de coordinar les ajudes pròpies i alienes.

El Consell de Mallorca és la institució que més competències i infraestructures té al seu abast per coordinar-se amb els municipis. Volem una visió global, coordinada i coherent, de la cultura que potenciï el patrimoni cultural i natural, les arts visuals i l'artesania pròpia, les

presentacions artístiques i celebracions, el sector editorial, i els mitjans audiovisuals i interactius; allunyant-nos per sempre de l'intent d'homogeneïtzació de la nostra cultura exclusivament a l'àmbit popular o familiar. Entenem que la cultura genera riquesa en el sentit més ampli de la paraula.

Les polítiques culturals no han de ser sectàries o exclusivistes, i no poden oblidar una participació coordinada dels sectors privat i tercer sector (ens sense ànim de lucre i col·lectius ciutadans) que generen un ampli teixit productiu i de serveis complementaris que en la darrera legislatura ha patit retallades molt severes.

La cultura, també, ha d'integrar-se com a element educador diari i no es pot oblidar la part educativa dels programes que es liderin. Invertir en cultura és invertir en el futur.

Cinquè eix. La necessitat d'una economia equitativa

Turisme

Som conscients de la importància que suposa per a la nostra economia aquest sector. La seva complexitat ha fet que les funcions que li donen conjunt s'hagin exercit des de diferents àmbits públics, començant per l'administració de l'Estat i arribant a cadascun dels ajuntaments de Mallorca. L'Estatut contempla el Consell de Mallorca com la principal institució gestora en matèria turística, la realitat, n'és ben distinta, fins ara tan sols exerceix la funció d'informació a l'usuari, mitjançant web o oficines, la majoria de les quals pertanyen als ajuntaments on es troben situades.

Per acabar amb aquesta dispersió i alhora guanyar sinèrgies proposem un acord institucional i polític per resoldre de forma definitiva aquesta que no deixa de ser una assignatura pendent des de fa molt de temps. El traspàs de competències amb l'adequada dotació pressupostària i la definició definitiva del marc d'actuació, permetran al Consell de Mallorca poder afrontar els nombrosos problemes que afecten el sector turístic de Mallorca.

Les xifres de turistes dels darrers anys indiquen una lleugera recuperació, però aquest fet, no ens ha de fer oblidar que som una destinació madura del producte "sol i platja", i per tant hem d'apostar per un canvi progressiu del nostre model, sense que en cap moment signifiqui la desaparició d'aquest producte, sinó més aviat el contrari. La modernització de la planta hotelera cap a un turisme de major qualitat, és un repte per aconseguir, abans que siguin altres destinacions competidores estatals o estrangeres les que en preguin la iniciativa. Aquesta modernització de la planta no ha de ser incrementant altures o ampliant places, sinó que ha de ser oferint més serveis propis i donant més comoditats i qualitat al client.

El control del nombre de places hoteleres i la seva gestió cap a un bot de qualitat ha de conformar una de les nostres prioritats. Defensem l'intercanvi de places com a instrument que impossibilita un increment de la nostra oferta turística. Al igual que defensem la reconversió de les nostres zones turístiques com un aspecte cabdal per mantenir la nostra competitivitat i també per minvar el *tot inclòs*, producte que hauria d'anar a la baixa a una illa que té molt a mostrar fora de les parets dels establiments.

Un altre fenomen en franca expansió és el lloguer d'habitatges vacacionals, amb el temps aquesta activitat s'ha convertit en una part del nostre turisme que respon a una demanda dels clients i una adaptació de la realitat econòmica de la nostra illa. La seva prohibició per l'actual Govern es demostra sectària i ineficient. Proposem un equilibri on es permeti la comercialització d'aquest producte, acompanyat d'uns mínims que garanteixin la seva qualitat, deixant als municipis, els millors coneixedors del seu àmbit territorial, la possibilitat d'excloure zones segons les seves característiques particulars.

No hem d'oblidar la potenciació d'altres models turístics vinculats a la sostenibilitat, la terra, les tradicions i la cultura. Aquests models necessiten un nou impuls, ja que són generadors de riquesa i desestacionalitzen la temporada. A Mallorca han proliferat els agroturismes i els petits establiments hotelers d'interior i muntanya que necessiten la mateixa

potenciació que els models tradicionals, ben gestionats i amb recolzament institucional tindran un paper important en el nostre futur econòmic.

El nostre patrimoni i cultura també han de servir com a focus d'atracció de la indústria turística. La posada en valor d'aquest valor afegit, com per exemple els jaciments talaiòtics, únics al món, han de servir d'impuls a la recerca de nous mercats que ens ajudin a aconseguir també la desestacionalització del sector, atraient alhora visitants d'alt poder adquisitiu.

El PI a més treballarà per a tots els que engloben el sector turístic: agències *incoming*, *tour operators*, companyies aèries, empreses de lloguers de vehicles, excursions, bars, restaurants, discoteques, etc. tant si són de gran volum per evitar que abandonin les seves seues a Mallorca per l'ocupació que en generen, com si es tracten de petites i mitjanes empreses amb polítiques que les afavoreixi i què n'evitin la seva desaparició.

Sector primari i indústria

Ens agradaria una estructura productiva més equilibrada entre els distints sectors econòmics sense tanta dependència del turístic, la realitat és ben distinta, però així i tot s'ha de reconèixer que els nostres agricultors, ramaders i pescadors, compleixen una funció de manteniment del territori del qual en surt beneficiat el turisme, per això pensem que el sector primari sense tenir una gran influència directa sobre les xifres macroeconòmiques de la nostra comunitat, sí que ho té de forma directa respecte al atractiu i reclam turístic que representen per a Mallorca. És tracta per tant d'un sector estratègic, gestor de la major part del territori de Mallorca, que s'ha de beneficiar dels recursos generats pel principal sector econòmic de la nostra illa.

El nostre teixit industrial continua la seva progressiva caiguda degut al fet insular, de res no serveixen les inversions i l'adaptació continua si la nostra indústria es troba penalitzada a l'hora de comercialitzar els seus productes per uns costos molts superiors al dels seus competidors.

Sector punters tradicionals com el calçat, tèxtil, bijuteria o mobles han quedat enrere pels costos de la insularitat. Aquesta situació reconeguda per

tots va generar un instrument de compensació, el Règim Especial Balear (REB) aprovat l'any 1998 que mai no es va desenvolupar en la seva totalitat i el mateix va passar amb el que es recollia a l'Estatut aprovat al 2007 que tampoc no va ser efectiu.

Tots aquests sectors juguen en desavantatge degut als majors costos associats al fet insular. I aquí és on arribem al REB (Règim Especial Balear). La reivindicació d'un nou REB i la seva efectiva implementació formen part del conjunt de mesures que proposem per tractar de reequilibrar aquesta situació de desavantatge. Dins d'aquest REB, són i seguiran sent qüestions compensar els costos de producció i comercialització del sector primari i industrial mallorquí, per poder arribar en les mateixes condicions competitives que la resta de productors.

A banda de la regeneració del teixit industrial tradicional, és sabut que la nostra illa té una posició privilegiada a la Mar Mediterrània i què compta amb infraestructures que poden allotjar indústries de nova generació vinculades a la sostenibilitat, sectors complementaris del turisme, noves tecnologies o investigació biomèdica. És per això que hem d'afavorir l'establiment a la nostra illa d'aquests tipus d'emprenedors, investigadors, d'empreses de caire multinacional o els nous models *d'start-ups*, que amb criteris de sostenibilitat, responsabilitat i innovació ajudaran a relançar els nostres sectors primari i secundari.

Comerç

Es recordarà la legislatura 2011-2015 com la que va enfonsar el petit i mitjà comerç a Mallorca, amb nombrosos tancaments i descens de vendes com mai no s'havien vist, i al seu torn l'embranchada d'instal·lacions de grans distribuïdors i grans superfícies comercials, essent la característica principal durant aquest període. Els municipis de Palma i Marratxí en són l'exemple paradigmàtic.

Indubtablement la crisi econòmica té molt a veure, però també és evident que les polítiques del Govern del PP en favor de la liberalització radical, que tant sols beneficia les grans superfícies, no han tingut en compte cap tipus d'avaluació d'impacte ni de les conseqüències que aquestes podien tenir sobre les empreses locals, a moltes de les quals directament els ha suposat la ruïna. El resultat final està essent dramàtic per a les nostres empreses,

moltes han tancat i la resta malviuen amb pèrdues perquè l'alternativa és nul·la.

El PI sempre ha apostat de forma clara i sense ambigüitats pels comerços urbans i de proximitat, arrelats a tots els pobles de Mallorca, el que són les nostres empreses, per aquesta raó recuperarem el consens amb el sector, comptant per aquest repte amb la col·laboració de la Cambra de Comerç, i amb la resta d' associacions i patronals i amb l'objectiu principal de recuperar l'equilibri perdut als darrers anys. També impulsarem el desplegament d'un pla d'arrelament i modernització del comerç a la menuda i abast a tots els municipis de l'illa.

La nostra tasca no acaba aquí, com a partit reivindicatiu i defensor del comerç local impulsarem el finançament de les nostres empreses i l'adquisició dels seus productes i serveis tant a l'àmbit interior com exterior començant per a les mateixes institucions públiques.

Són diversos els factors que justifiquen l'afirmació que el comerç i les empreses locals enriqueixen la nostra comunitat, n'enumerarem tres: la generació d'una ocupació sostenible i de qualitat, lluny de la que ofereixen les grans empreses de distribució. La reinversió dels seus beneficis a la nostra illa ampliant i millorant els negocis amb el que això suposa pel que fa a la reactivació i diversificació econòmica cap a altres sectors productius. I tan important com els anteriors factors, és el fet que es tractin d'empreses radicades a Mallorca i que tributen a la nostra illa, això fa que els diners de la recaptació dels seus impostos reverteixin en els pressuposts de les Illes Balears i no als d'altres comunitats autònomes.

Per revitalitzar el sector i mantenir el seu equilibri és indispensable i urgent redactar i aprovar un Pla Sectorial de Comerç que reguli la implantació i els usos comercials en el territori insular i al seu torn posar esment en la minimització de l'impacte ambiental de la mobilitat, la racionalització del consum de sòl i la integració paisatgística. Mentre aquest pla no sigui una realitat, s'ha de dictar una moratòria que impossibiliti la implantació de noves grans superfícies comercials a tota Mallorca.

La liberalització del comerç és una fal·làcia, rere la qual s'amaga un oligopoli que acabarà no només perjudicant als competidors i als proveïdors sinó també al consumidor final. El PI aposta per una radical transformació de les polítiques comercials realitzades pel Govern autonòmic del Partit Popular i retornar a l'ordenació assenyada que d'antuvi configurava el nostre model en matèria d'horaris comercials, mantenint el límit de 10 dies festius en què es permet obrir. També volem una regulació de les zones de gran aflluència turística i una delimitació clara de la temporalitat perquè realment estiguin vinculades a la indústria turística i no siguin un parany per subvertir el règim general d'horaris comercials, a l'igual que un combat real i eficient contra la venda ambulat il·legal.

Reiniciem Mallorca

L'any 2015 serà any electoral, es renovaran els consistoris, els consells i el Parlament de les Illes Balears, i diguem bé, renovar, perquè hem de despertar a la societat mallorquina del que ha estat un malson als darrers quatre anys. Un govern amb una majoria sense precedents que ha fet de la crispació i l'autoritarisme la seva principal forma d'actuar.

La societat mallorquina ha pres consciència del que està sent aquesta legislatura i per això és l'hora de posar en pràctica una gestió política responsable que El PI assumeix com a una obligació natural. El PI és una força de centre que reivindica la nostra nacionalitat sense cap tipus d'exclusió, lluny d'un populisme de "lo nostro" esgotat i folklòric. La proximitat, el municipalisme la relació directa amb els ciutadans per tal de voler conèixer les seves necessitats són les nostres claus, aquesta orientació cap a la societat mallorquina és la que vol la ciutadania, ens hem cansat de veure altres formacions polítiques estatals que tan sols cerquen la proximitat cap als seus òrgans de direcció a Madrid, oblidant-se per complet de la seva societat l'endemà de les eleccions.

Reiniciem Mallorca, la nostra tasca principal comença ara i és la de reforçar el nostre paper de comunicador escoltant i transmetent als que ens

envolten, la gent es troba orfe de polítics accessibles que els escoltin i la nostra formació vol ocupar aquest paper que mai no hauria d'haver abandonat la classe política mallorquina. Vivim temps de canvi, els estereotips dels partits majoritaris cauen com a conseqüència de la fatiga d'una societat que comença a no creure'ls, és aquí on entrem nosaltres intentant millorar el dia a dia dels mallorquins i transmetent-los el nostre missatge positiu de consens i diàleg, aquestes han de ser les nostres banderes d'identificació per intentar guanyar-nos la confiança de la nostra societat. Mallorca i les Balears necessiten fer-se respectar, necessiten una força política que tingui com a prioritat la defensa dels nostres interessos per damunt de les disciplines de partit, una força que lluiti contra un drenatge fiscal que ens està empobrint i ens resta competitivitat, necessiten una força centrista que des d'un ampli espectre tingui un projecte per tothom sense exclusions.

"L'esperança és el somni dels que estan desperts" Carlemany

Mallorca, setembre de 2014

